

nødne Oplysninger. Han kunde ogsaa have skrevet til mit Kontor eller til Havneudvalget i Korsør, han vilde da med omgaaende Bøst have faaet Tagterne, og han havde saamænd ikke behøvet mere end et Kvarter, høist en halv Time, for at kunne se dem igjennem og overbevise sig om, at der ikke er foregaaet nogen Forhøielse. At han ikke har gjort det ene eller det andet, undrer mig saameget mere, naar jeg ser hen til, hvem Ordføreren i det andet Thing var. Det var nemlig en Mand, som ikke var ubekjendt med Korsørske Forhold, en Mand, om hvem man tør sige, at han maatte mere end nogensomhelst anden udenfor Korsør Levende har beskæftiget sig med Korsørske Forhold, har helligt dem en særlig Opmærksomhed, stadig har søgt at trænge ind i Korsør og Korsørske Forhold, maatte ikke altid med Held, men dog stadig har beskæftiget sig med dem. Det er nemlig Folkethingsmanden for Holbæk Amt's 3die Valgkreds (Tauber). Det er da saameget mærkeligere, at han i dette Tilfælde, hvor der spørges om at træffe en Afgjørelse for denne Bys Bedkommende, ikke har skaffet sig de fornødne Oplysninger, men har aldeles paa det Løse opgivet visse Fakta, der ikke forholdt sig saaledes, og faaet det andet Thing med til en Afgjørelse, som ikke er rigtig. Denne Sag har naturligvis vaakt en hel Del Røre i Korsør. Man kan ikke forstaa, hvorfor Korsør og Nyborg skal behandles forskjellig. Man spørger hinanden, om Korsør eller Befolkningen i Korsør har forset sig paa en eller anden Maade, saa at Gjengjældelsen skal ramme dem. Man kan kalde dette et ufornuftigt Raisonnement, det kunde ikke falde mig ind at opstille det. Jeg anfører det ogsaa blot, fordi det er Noget, som er selvsølgelig, at Folk, naar de ikke kunne finde en rimelig Grund for en eller anden Afgjørelse, da søge en mer eller mindre urimelig Grund.

Den naturlige Konsekvens af hele denne Sag og mit Kjendskab til den havde ganske vist været, at jeg havde søgt ved dette Things Bistand at faae den trufne Bestemmelse i Loven forandret til det, som maatte anses for at være det Rigtige. Jeg har imidlertid troet at kunne undlade at gjøre dette. Den omhandlede Bestemmelse er kun et Led i Tillægsbevillingsloven, hvis øvrige Bestemmelser vedrøre saamange forskjellige Interesser. Jeg vilde derfor ikke gjerne uden tvingende Omstændigheder sinke Lovens Tilblivelse og dermed muligvis bevirke, at den ikke blev færdig, forinden denne Samling sluttes. Jeg har derfor taget under Overveielse, om jeg ikke kunde undgaa at foreslaa Loven forandret, og er kommet til et bekræftende Resultat, idet

jeg ikke tvivler paa, at den begaaede Feil, hvis den høitærede Indenrigsminister vil hde sin Bistand dertil, senere paa anden Maade kan blive redresseret. Som jeg nemlig oplyste, er det kun ved sine urigtige Opgivelser af Forholdet mellem de to Havnetagter, at Ordføreren i det andet Things Finantsudvalg har faaet dettes Flertal til at gaa med sig. Det fremgaar af Forhandlingerne, at man der dog har været noget betænkelig ved det store Afslag, man har ment at kunne gjøre i den høitærede Ministers Forslag, idet man har bemyndiget Ordføreren til at afgive en Erklæring under Debatten, hvilken jeg nu med den høitærede Formands Tiladelse skal oplæse. Den findes i Folkethings-tidenden Sp. 1997 Linie 9—20 og lyder saaledes: Jeg kan paa Flertallets Vegne sige, at hvis man vilde anstille en Beregning over, hvor meget Beløbet har andraget efter Gjennemsnit for de sidste 6 Aar fra 1877—83, hvor man tager ligeligt Hensyn baade til den gamle og den nye Havnetagt, altsaa tager de 3 sidste Aar, i hvilke den gamle Tagt var gjældende, og de 3 Aar, i hvilke den nye Tagt har været gjældende, og Beløbet viser sig at være høiere, vil man senere være villig til at udjævne Forskjellen ved at gaa til et Maximum af 12,000 Kr. Uagtet altsaa Bestemmelsen, som den findes i Tillægsbevillingsloven, lyder, som om den skulde være en endelig Afgjørelse, har man givet Tilsgagn om en Forandring, som jeg ikke tvivler paa i Tidens Løb vil blive indfriet. Hermed er man jo vistnok ikke ganske ligestillet med Nyborg, forsaavidt som nemlig Gjennemsnittet for de 6 Aar kan vise sig at være noget under de 12,000 Kr. I saa Fald vil Korsør være ugunstigere stillet, idet Nyborg har faaet sin Erstatning fastsat paa Grundlag af de tre sidste Aar, medens Korsør skal have sit paa Grundlag af de sex. Men jeg tvivler ikke paa, at faktisk vil Resultatet blive omtrent det Samme, og det er kun det faktiske Resultat, jeg bryder mig om. Vistnok er jeg ikke aldeles sikker i saa Henseende. Der har nemlig været det Serægne ved Korsørs Havneindtægter, at medens de vare i en jævn Stigning indtil 1877, fandt der et betydeligt Fald Sted fra 1877 til 1878, rimeligvis som en Følge af de ugunstige Handelsforhold, der, saavidt jeg husker, indtraadte i Slutningen af 1877. De samlede Havneindtægter faldt fra 1877 til 1878 næsten 20 pCt. Skal man nu tage de 6 Aar, vil man faae de to ugunstige Aar 1878 og 1879 med ind i dette Sexaar. Jeg vil dog ikke lægge særlig Vægt herpaa. Kommer man ned under 12,000 Kr., bliver det i hvert Fald ikke meget. Desuden tvivler jeg ikke paa,